

V důsledku svého stanoviska nezabýval se rekursní soud ovšem také tím, jsou-li splněny podmínky sudiště kupeckého podle § 87 a) j. n. O tomto sudišti prvý soud rovněž rozhodl a rekurse byla nesprávnost tohoto rozhodnutí rovněž vytýkána. Bylo tedy usnesení rekursního soudu zrušiti a naříditi nové rozhodnutí, po případě také ohledně sudiště kupců a teprve, kdyby nebyly shledány rekursním soudem podmínky ani tohoto sudiště nebo jejich zjištění, bude třeba zjistiti, kdy došly faktury. Podotknouti dlužno, že sudiště kupecké jest založeno, jde-li o prodej, bez ohledu na to, zda byla kupní cena pohledávkou žalobcovou již od původu, či nabyli jí postupem ať pohledávky nebo celé objednávky, tedy vstupem do smlouvy. O takovýto vstup by šlo, kdyby žalobci byla postoupena celá pohledávka i dodávka k přímému vyúčtování se souhlasem žalovaného.

Čís. 7084.

Nárok společníků, by proti vůli společníka, jenž má většinu podílů nemovitosti, byla zřízena správcem nemovitosti třetí osoba, jest odůvodněn pouze tehdy, dokáže-li zvláštní závazkový důvod. Takovým závazkovým důvodem není, že společník není způsobilým ku spravování nemovitosti.

(Rozh. ze dne 20. května 1927, Rv II 228/27.)

Žaloba společníků jedné třetiny nemovitosti proti společníku, jenž měl spoluvlastnické právo ku dvěma třetinám nemovitosti, by byl zřízen společný správce nemovitosti, byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Dovolatelé uplatňují jako dovolací důvody nesprávné hodnocení důkazů a nesprávné posouzení právní. Nesprávné hodnocení důkazů ovšem není dovolacím důvodem, neboť není uvedeno mezi dovolacími důvody, vypočítanými v § 503 c. ř. s., leč z provedení tohoto udánlivého důvodu dovolacího je zřejmo, že dovolatelům jde i tu o dovolací důvod podle čís. 4 § 503 c. ř. s., neboť vytýkají druhé stolici, že nevezala zřetele na číslicemi a spisy prokázanou okolnost, že se žalovaný nehodí ku správě jejich společného, ze selské usedlosti pozůstávajícího jmění, tedy že nevezala zřetele na tuto hospodářsky prý vysoce důležitou a pro tuto rozepři rozhodující okolnost, jmenovitě že ji nepovažovala za »zvláštní důvod závazkový«, ačkoliv tento jest obsažen v závazku žalovaného ku rationelní správě společného statku, a že neusoudila, když se žalovaný nechce dohodnouti o osobě společného správce, že toho jediným možným důsledkem musí býti soudní výrok, že má býti ustanoven společný správce. Dále spatřují dovolatelé nesprávné posouzení právní v tom, že druhá stolice neuznala, že musí býti učiněno zvláštní opatření ve příčině společného statku, poněvadž dosavadní chování nynějšího správce

je rovněž výjimečné a přičí se účelům správy společného statku, poně-
vadž jde u něho o úplnou nezpůsobilost a o pokus, obohatiti se na útraty
ostatních spoluvlastníků, což obojí vyžaduje podle jejich názoru mimo-
řádného, žalobou z této příčiny vymáhaného opatření. Uplatněný dovo-
lací důvod není opodstatněn. Podle § 833 obč. zák. přísluší držba a
správa společné věci všem podílníkům vespolek. Ve věcech, týkajících
se jen řádné správy a řádného užívání hlavní věci, rozhoduje většina
hlasů, které se nepočítají podle osob, nýbrž podle poměru podílů účast-
níků. Z toho plyne, že ve věcech řádné správy je dovolateli tvrzená okol-
nost, že se žalovaný nehodí ku správě jejich společného, ze selské used-
losti pozůstávajícího jmění, vůbec bez právního významu, neboť bylo
zjištěno, že dovolatelé jsou vlastníky každý pouze jedné šestiny spor-
ných nemovitostí, kdežto žalovaný jest vlastníkem dvou třetin těchto
nemovitostí, tvoří tedy žalovaný sám o sobě většinu, rozhodující ve vě-
cech řádné správy svou vlastní vůlí a, jelikož není zapotřebí, by hlaso-
vání (§ 833 obč. zák.) provedeno bylo vždy také formálně, a menšina
— dovolatelé — za tohoto stavu ani nemusí býti dotazováni a jelikož
dále podle § 836 obč. zák., má-li býti zřízen správce společných věcí,
i o jeho výběru rozhoduje většina, a není-li jí, soudce, vystupují i tu do-
volatelé proti žalovanému jenom jako menšina, ovládaná i po této stránce
vůlí většiny. Při důležitých změnách však, které byly navrženy pro za-
chování nebo lepší užívání hlavní věci, mohou podle § 834 obč. zák.
přehlasování žádati zajištění pro případ budoucí škody, nebo, bude-li
toto odepřeno, vystoupení ze společenství. Že by šlo o tento případ, ne-
bylo dovolateli vůbec tvrzeno. Domáhají-li se dovolatelé za tohoto stavu,
by proti vůli žalovaného, jenž jest, jak bylo zjištěno, vlastníkem dvou
třetin společné nemovitosti, zřízena byla cizí osoba za správce nemovi-
tosti, tedy aby správa její byla žalovanému odňata, je na nich, aby do-
kázali jsoucnost zvláštního důvodu závazkového — odvolací soud
správně tu uvádí příkladmo smlouvu, opatření zůstavitele jako před-
chůdce držebního a pod., — neboť jenom tento důvod byl by s to, zba-
viti vlastníka dvou třetin společné nemovitosti jeho v § 833 obč. zák.
uvedených práv ke společné věci. Dovolatelé míní, že takovým důvodem
jest okolnost, že se žalovaný nehodí ke správě jejich společného, ze
selské usedlosti pozůstávajícího jmění, poněvadž jde u něho o úplnou
nezpůsobilost a o pokus, obohatiti se na útraty ostatních spoluvlastníků,
leč odvolací soud rozpoznal správně, že něco takového není zvláštním
důvodem závazkovým, ospravedlňujícím po zákonu žalobní žádání do-
volatelů. Takového prostředku ochranného zákon spoluvlastníkům spo-
lečné věci neposkytuje. Jako správce společné věci jest spoluvlastník
(§ 833 obč. zák.) povinen podle § 1009 obč. zák. k pilnému a poctivému
obstarávání správy, jakož i jest povinen podle § 1012 obč. zák. nahra-
diti škodu, kterou způsobil svým zaviněním, a předložiti účty při jed-
nání se vyskytující, kdykoli je o to požádán, tato povinnost však nemá
nic společného s obsahem a dosahem žalobního žádání, s nímž nemůže
býti ztotožňována.